

Modell för samverkan mellan Stockholms läns landsting och länets handikapporganisationer

Landstingsstyrelsen föreslås besluta

att återremittera ärendet för ny beredning med iakttagande av nedanstående.

Ett ärende med samma diarienummer, rubrik och innehåll utgick ur Landstingsstyrelsens sammanträde den 17 februari i år. Landstingsstyrelsens ordförande angav att ett skäl skulle vara att något eller ett par av handikapporganisationerna ”tyckte sig inte ha fått se förslaget när ärendet presenterades för Länshandikapprådet.” Detta uttalande bekräftades i ett möte med gruppledarna samma dag som Landstingsstyrelsen sammanträdde. I gruppledaröverläggningen klargjorde landstingsstyrelsens ordförande, att ”om DHR säger ok, så kommer ärendet upp för beslut på nästa LS.”

Oppositionspartiernas företrädare hävdade i februari, att samverkansfrågan är viktig och att en ny beredning av ärendet borde föregås av överläggningar mellan gruppledarna. Någon sådan överläggningar har majoriteten eller föredragande landstingsråd inte inbjudit till. Med tanke på ärendets karaktär och att samverkan inte rimligen skall begränsas till en relation med den för tillfället sittande majoriteten, borde föredragande landstingsråd ha besvärat sig att inbjuda till samtal i syfte att nå samförstånd. Ärendet handlar om samverkan med landstinget och där ingår en opposition med tre partier och vars röststyrka i jämförelse med majoriteten är största möjliga. Med dagens ärende avvisar majoriteten i praktiken möjligheten att överlägga med oppositionen i frågan.

Det av landstingsrådsberedningen, 2004-02-11, förelagda förslaget och det nu likalydande, kommer att innebära förhållandevis disparata former för samverkan. Samverkan skall i princip och praktik kunna leda till att stärka beslutsunderlagen. Det är inte möjligt att utröna i detalj ifall det kan bli fallet med förslaget upplägg.

Precis som vi hävdade inför den planerade behandlingen av frågan i februari anser vi att samverkan bör koncentreras till Landstingsstyrelsen, Hälso- och

sjukvårdsutskottet och Ägarutskottet och därutöver till SL, Färdtjänstnämnden, WÅAB, RTN och Locum med respektive förvaltning.

Föreslagen samverkan med alla geografiska beredningar och de medicinska programberedningarna under HSU kommer att leda till ett merarbete och en överbyråkratisering som inte står i rimlig proportion till vad som rimligen kan komma ut av arbetet. Konstruktionen av systemet med sammanträdesarvoden och utformningen av kanslistödet reser i sig frågor.

Andra frågor som vi anser måste omprövas är t.ex. förslaget om att det särskilda organ som skall bereda fördelningen av bidrag till länets handikapporganisationer föreslås bestå av tre ledamöter från SLL och fem ledamöter från tre handikapporganisationer. Är det rimligt med en majoritet som representerar bidragsmottagarna eller snarare är det rimligt att handikapporganisationerna skall bereda fördelningen av bidrag till dem själva?

Dessutom är det i ärendet dåligt beskrivet hur Länshandikapprådets kansli informerats och vad som kommer att hända med kansliets personal.